

РОДЕНЪ КРАЙ

Има на земята
беденъ, беденъ край,
дето изъ полята
вѣтърътъ играй.

Снѣгове бѣлѣятъ
чакъ до пролѣтѣта,
хората живѣятъ
въ мѣнички кѣщя.

Въ малката ни стая
съ простия креватъ,
съ майчината обичъ
растнахъ въ този свѣтъ.

И сега на Бога
моля се съсъ гласъ,
въ този край да мога
да се върна азъ.

Този край съсъ грижа
виждамъ всѣки демъ —
тамъ е нашта хижа,
тамъ съмъ азъ роденъ

Съ дървена лѣжица
да си сръбна пакъ
бобена чорбица
съ топълъ качамакъ.

Славчо Красински

